

هرآنچه باید راجع به «آبله میمونی» بدانید

رئیس گروه پیشگیری از بیماریهای واگیر دانشگاه علوم پزشکی تبریز به تشریح ویروس آبله میمونی و علائم ناشی از این بیماری پرداخت.

ایسنا/آذربایجان شرقی رئیس گروه پیشگیری از بیماریهای واگیر دانشگاه علوم پزشکی تبریز به تشریح ویروس آبله میمونی و علائم ناشی از این بیماری پرداخت.

دکتر سیمین خیاط زاده در گفت و گو با ایسنا در خصوص ویروس آبله میمون اظهار کرد: آبله میمونی یک بیماری است که توسط ویروس آبله میمونی ایجاد می شود و این بیماری بین انسان و حیوان مشترک است که می تواند از حیوانات به انسان سرایت و همچنین از فردی به فرد دیگر منتقل شود.

وی ادامه داد: علت انتخاب نام آبله میمونی برای این بیماری این است که اولین بار در سال ۱۹۵۸ در میان میمون هایی که برای تحقیقات و پژوهش نگهداری می شدند، شناسایی شد و این بیماری اولین بار در سال ۱۹۷۰ در انسان شناسایی شده است. وی در خصوص علائم آبله میمون افزود: علائم آبله میمونی معمولاً شامل تب، سردرد شدید، دردهای عضلانی، کمردرد، ضعف، تورم غدد لنفاوی و بثورات پوستی است و بثورات پوستی معمولاً در عرض یک تا سه روز پس از شروع تب آشکار می شوند. خیاط زاده خاطرنشان کرد: تاول ها ممکن است صاف یا کمی برجسته باشند، با مایع شفاف یا زرد پر شده و سپس پوسته و خشک شده و بریزند، تعداد تاول ها در یک فرد می تواند از چند عدد تا چند هزار متغیر باشد و بثورات روی صورت، کف دست ها و کف پا، دهان، اندام تناسلی و چشم بروز کند.

وی گفت: بهبودی علائم معمولاً بین دو تا چهار هفته طول می کشد و در اکثر موارد بدون درمان خود به خود از بین می روند. وی در رابطه با احتمال مرگ و میر این بیماری یادآور شد: در بیشتر موارد، علائم آبله میمونی به خودی خود در عرض چند هفته از بین می رود، اما در برخی افراد می تواند منجر به عوارض جدی و حتی مرگ شود؛ نوزادان، کودکان و افراد مبتلا به نقص ایمنی زمینه ای ممکن است در معرض خطر علائم جدی تر و مرگ ناشی از آبله میمونی باشند.

مدیر گروه پیشگیری از بیماریهای واگیر دانشگاه علوم پزشکی اضافه کرد: در کشورهای بومی (آفریقای مرکزی و غربی) حدود سه تا شش درصد مرگ در مبتلایان گزارش شده است که اغلب در کودکان یا افرادی بوده که دچار بیماری های زمینه ای دیگری بوده اند.

وی با اشاره به عوارض موارد شدید آبله میمونی، متذکر شد: عوارض موارد شدید آن شامل عفونت های پوستی، عفونت ریه، التهاب مغزی و عفونت های چشمی است که می تواند منجر به از دست دادن بینایی شود.

وی همچنین در خصوص راه های انتقال آن گفت: از طریق تماس مستقیم با ضایعات پوستی عفونی یا مخاطی، تماس نزدیک پوستی بین افراد، از جمله در حین رابطه جنسی، تماس دهان به دهان یا دهان به پوست، از طریق قطرات و ترشحات تنفسی و احتمالاً آئروسول های کوتاه برد که نیاز به تماس نزدیک طولانی مدت دارند همچنین حین بارداری از طریق جفت از مادر به جنین یا حین زایمان و یا با تماس نزدیک پس از زایمان از مادر به نوزاد منتقل می شود.

خیاط زاده ادامه داد: تماس با مواد یا اشیایی که در تماس با ترشحات عفونی بیماران آلوده به ویروس شده است مانند لباس یا ملافه های آلوده، بانداژ و پانسمان آلوده و ظروف آلوده، تماس مستقیم با خون، مایعات بدن، یا ضایعات پوستی یا مخاطی حیوانات آلوده، خوردن گوشت خام و یا کاملاً پخته نشده و سایر محصولات حیوانی حیوانات آلوده، گاز گرفتن یا چنگ زدن و ایجاد خراش توسط حیوانات آلوده، استفاده از محصولات ساخته شده از حیوانات آلوده و با لمس و یا حمل حیوانات آلوده یا مرده نیز منتقل می شود.

خیاط زاده ضمن تشریح راه های مراقبت از خود در مقابل این ویروس اظهار کرد: با محدود کردن تماس با افرادی که مشکوک به آبله میمونی هستند یا ابتلای آنها تایید شده، خطر ابتلای را کاهش می دهید، اگر با شخص بیمار زندگی می کنید، فرد مبتلا را تشویق کنید تا خود را ایزوله کند و هرگونه ضایعه پوستی را با پوشش مناسب (نظیر گاز استریل) بپوشاند.

وی ادامه داد: در هنگام تماس با بیماران آنها باید از ماسک طبی استفاده کنند، به ویژه اگر سرفه می کنند یا ضایعاتی در دهان خود دارند، شما هم باید ماسک بزنید، تا حد امکان از تماس پوست با پوست خودداری کرده و برای تماس مستقیم با ضایعات دستکش یکبار مصرف بپوشید؛ در صورتی که خود شخص نمی تواند این کار را انجام دهد، هنگام تعویض لباس یا روتختی وی از ماسک استفاده کنید پس از تماس با فرد بیمار، دستان خود را با آب و صابون بشویید یا محلول حاوی الکل ضد عفونی کنید.

وی اضافه کرد: لباس ها، روتختی ها، حوله ها و سایر وسایل یا سطوحی که فرد مبتلا لمس کرده یا ممکن است بثورات پوستی یا ترشحات تنفسی آنها با این وسایل تماس داشته باشد (مانند قاشق و چنگال و ظروف) را با آب گرم و مواد شوینده بشویید. سطوح آلوده را تمیز و ضدعفونی کنید و زباله های آلوده (مانند پانسمان ها) را به طور مناسب در کیسه زباله و سطل زباله درب دار قرار دهید.

مدیر گروه پیشگیری از بیماریهای واگیر دانشگاه علوم پزشکی تبریز در پایان تاکید کرد: اگر فکر می کنید علائمی دارید یا در تماس نزدیک با فردی مبتلا به آبله میمونی بوده اید، باید برای مشاوره، آزمایش و مراقبت های پزشکی به پزشک یا نزدیکترین مرکز

خدمات جامع سلامت مراجعه کنید و در صورت امکان، خود را ایزوله کرده و از تماس نزدیک با دیگران خودداری کنید و به طور مرتب دست ها را با آب و صابون بشوئید و یا با محلول های حاوی الکل ضد عفونی کنید.